

VINCULUM

NAŠIM KNĚŽÍM V EXILU

Jako rukopis vydává Pracovní kroužek Unionis apostolicae «Vinculum», Via della Conciliazione, 1, Roma - Italia. Otisk pouze se svolením redakce.

ŘADA V., číslo 4.

V Římě, v únoru 1956.

DŮLEŽITÉ! NEPŘEHLÉDNĚTE! - 2. března t.r. se do světa je svatý Otec Pius XII. 80 let pozhnaného života. Celý katolický svět chce při této významné příležitosti ukázat svatému Otci synovskou vděčnost a lásku za to, že přes své vysoké stáří s takovou mladistvou energií a v duchu nejvyššího sebezapření a obětavosti věnuje všechnen čas a všechny síly řízení Církve. Všichni doma i my v exilu jsme se za jeho dlouhého pontifikátu tolikrát těšili z jeho otcovské starostlivosti. Jistě ten největší dar, který dal našemu národu, jsou naši výteční a hrdinní biskupové jím jmenovaní! Chceme mu tu v Římě jménem celé naší kněžské rodiny v exilu, jménem CML, Křesťanské akademie, Unionis apostolicae podat blahopřejnou uměleckou adresu, kterou podepíše za domov i exil ndp. opat Ambrož Lev Ondrák O.S.B. Za naše intelektuály, spisovatele a umělce se připojí několika slovy spisovatel Jan Čep. K adrese chceme připojit vázaný Nový zákon a Čepovu knížku: O lidský svět. V adrese ujistíme sv. Otce, že na něho všichni naši kněží zvláště pamatovali v modlitbě. Není už čas, abychom mohli sbírat jednotlivá suffragia. Prosíme proto všechny důstojné pány, aby 2. března t.r./výročí pap. narození i pap. volby/ nebo ve výroční den pap. korunovace /12.3./, nebo některý den mezi těmito dvěma daty - odsloužili za sv. Otce a na jeho úmysly jednu mši sv. 1^á intentione/ a není-li to někomu opravdu možno, tedy alespoň 2^á intentione/ a obětovali na týž úmysl modlitby, práce, utrpení jednoho dne. - Důstojní pánové, kteří pracují v krajské duchovní správě, upozorní jistě na toto papežské jubileum své věřící, vzvou je k modlitbám za sv. Otce a podle možností uspořádají přednášku, akademii a pod. - Bylo by vhodné, kdyby kněží-misionáři uprchlíků, duchovní správce krajských farností, duchovní rádcové CML nebo jiných kat. organizací a spolků poslali jménem svých věřících nebo jménem institucí blahopřejné telegramy prostřednictvím Apoštolských nunciatur nebo delegací těch zemí, kde bydlí. Děkujeme Vám všem už předem a budeme Vám vděčni, když nám napíšete, co jste podnikli, a pošlete nám text telegramů, program akademií atd.

Dp. MILAN PETŘÍK píše lístek 25.1.: "Sloužil jsem na Boží hod, na Tři krále, nyní dvě neděle /II. a III. post Epiph./ a dnes mši sv. Dnes to šlo po prvé trochu lépe... Pozítří odjíždím do Bolzana, Grieserhof, Clinica privata, Gries -- asi na 14 dní nebo na 3 neděle... Prosím o další vzpomínku v modlitbách..."

Doporučujeme modlitbám spolubratří zemřelého kněze. - PRAHA: Václav DYRYNK, prof. náb. v.v., Kladno-Kročehlavý /7.10.55, 81 let/; František FULÍN, admin. Kozmice, 16.10.55, 44 let; František WAGNER, děkan Kostelec n.Č.l., vikář Českobrodský /21.10.55, 57 l./ - HRADEC KRÁLOVÉ: Msgre Jan KOHEL, arciděkan v.v., Kutná Hora, z.6.10.55. - OLOMOUČ: Emmanuel ŠKROBÁNEK, děkan a farář Linhartovy, z.12.10.55; Alois HRUBÝ, provisor Ohrozim /okr. Prostějov/ 28.10.55, 47 l.; Josef PEČ, farář Stará Ves n.O., 25.10.55; Vlantín DOLEŽEL, farář Osek n.B., 5.11.55; Jan SMAŽINKA, pensista, Lipník n.B., z.25.11.55; Metoděj SMĚTÁK, pensista Předmostí u Přerova, 16.11.55, 86 l. - LITOMĚŘICE: Václav MACOUN, farář vv. v Droužkovicích, z. 6.11.55. - R.i.p.

Podle úředních zpráv Duch. pastýře /prosinec 55 a leden 56/ jsou řeh.sestry v těchto ústavech: Diec. LITOMĚŘICE: Oblastní zaopatř. ústav v Milešově /okr. Lovosice/ Školské sestry de ND, duch. správce a mimoř. zpov. Th. Dr. Stan. Danišovič; Charitní ústav ve Skalici, premonstrátky, mimoř. zpov. Raymond Holakovský, řádný zpov. Karel Sahan, spir. kn. sem. v Litoměřicích; Státní domov pro přestárlé v Žatci, S. sv. Vincence, ř. zpov. Vojtěch Noll, mimoř. zp. Gerlach Mazal; Teplice-Lázně, S. sv. Vincence, ř. zpov. Vincenc Straňák, mim. zp. František Ondrouch, děkan v Tepl.-lázn.; Jablonné v Podještědí s. III. ř. sv. Norberta, ř. zpov. Jan Böhm, farář v Dubnici; Svojkov s. sv. Vincence, ř. zpov. Bohuslav Čálek, adm. v Novém Boru; Dolní Maxov Chudé školské s. de ND, ř. zpov. František Čistický, far. v Josefově Dolu; Charitní dům Osek u Duchcova, Chudé šk. sestry de ND., mim. zp. Josef Jech, adm. v České Kamenici. -

Noví d ě k a n i a m í s t o d ě k a n i OLOMOUC: Olomouc-město, Karel ŠIMERA, provisor Olomouc-Hodolany; Olomouc-venkov, Cyril OČENÁŠEK, admin. Drahanovice; Vyškov, Jan LOSÍK, far. v Mor. Prusích.- Uherský Brod, Antonín KYSELÁK, admin. v Nivnici. - Místoděkani: Olomouc -venkov: Oldřich BERÁNEK, admin. Křelov; Svitavy, Jaroslav HAITMAN, adm. svitavský.

J. Exc. Msgre Dr. Josef Srebrnić, apošt. administrátor v Krku, Dalmácie, jmenoval prel. prof. Dra Josefa VAJSE u příležitosti jeho 90. narozenin čestným kanovníkem katedrální kapituly v Krku.

6. ledna t. r. uplynulo 100 let od založení Kongregace Šedých sester III. řádu sv. Frant. /Zaklad. sestry Anna a Maria Planánské, církv. schv. kongr. 26. března 1862/.

Česká kat. charita organizuje rekreaci pro duchovní osoby a farské hospodyně v Jánských Lázních/ Marianum/, v Dolním Smokovci /zotav. Slov. Char./, v Poděbradech /léč. dům "Charita"/, v kněžském domově v Praze II., Ječná 2. Rekreční turnusy týdenní, 14denní, lázeňský v Poděbr. 21 dní. Denní penze pro duchovní v činné službě, pro farské hospod. a sestry 16 Kč, sestry zaměstn. v char. ústavěch platí 10 Kč.

Duch. pastýř /leden 56/ přináší též zprávu o vánočním poselství sv. Otce: "Svatý Otec Pius XII. se ve svém vánočním poselství zvláště zabýval otázkou zákazu atomové a vodíkové zbraně. Zdůrazňuje velký význam této otázky pro upevnění míru a vyslovuje se pro přijetí návrhu na upuštění od pokusů s nukleárními zbraněmi, na zákaz o používání těchto zbraní a také na ustanovení "kontroly nad zbrojením.".... Americký tisk prý poselství přijal chladně. O odsouzení komunismu a odsouzení nových pokusů o koexistenci ani nejmenší zmínky!

22. listopadu 55 byl v Litoměřicích instalován nový kanovník, liberecký administrátor František KLAPUCH. - Rektorem litoměřického semináře po zemřelém kanovníkovi Vraštilovi je prof. Frant. PANUŠKA. - O komunistickou převýchovu kleru v Duch. pastýři se dělí kan. Josef Beneš a kan. Jan Mára. První píše seriál Země nakloněná slunci o zájezdu do Sev. Vietnamu, druhý převzal rubriku Doba očima kněze, která zůstává věrna dřívější tradici a mohla by se správněji nazývat Doba očima komunisty.

Z DOPISŮ:- Z d o m o v a: "Náš velmistr /Josef Vlasák/ je - díky Bohu zdrav a při svých téměř 89 letech čilý; vřdyt je dosud činný v duchovní správě, slouží denně mši sv., káže a je docela administrátorem fary u sv. Petra na Poříčí." - Jedna sestra, pacientka v plicní léčebně v Novém Smokovci: "Jeden kněz může denně celebrovat jen třikrát, a bylo na našem misijním území třeba 12 -15 mší svatých. A máme jen jednoho jediného kněze v kraji....!"

Z A f r i k y píše náš misionář vdp. V. SOUKUP /15.11.55 a 27.12.55/: "Mám v hlavě už několik měsíců články o "hnutí svěcené vody" mezi Bajaky. Žádný humbuk, žádný podvod ani zázrak nadpřirozený. Na několikrát prostické kázání několika horlivých domorodých laiků - ligistů B. Srdce Páně celé kraje začaly u našich misionářů žádat naši svěcenou vodu. I dospělí pohané, muži ochotně začali s pravidelnou denní modlitbou, v mnoha případech se zřekli polygamie a začali posílat pravidelně děti do našich škol atd. Prostě zjev senační, který je ovšem možný jen tady, kde davová psychologie pověřivých černochoů se dá snadno získat pro jakékoliv prorocké hnutí, zvláště slibuje-li šťastnější život za jistých a ne příliš těžkých podmínek. Ale o tom později.../psáno 15.11./ Pozitíří totiž hodlám skočit na svého opravdického bílého oslíka a v doprovodu 10 nosičů chci proběhnout nějakých 200 km a houf mně svěřených vesnic i škol v pralese. Potom snad budu moci občerstvit africkou vyprahlost svého vlastního nitra v duch. cvičeních. Na okraji těchto dvou cest snad se mi podaří ukořistit několik volných chvil, abych to hodil na papír ve slušné češtině, která mi začíná pelichat... Byl jsem však zavalen v následujících dnech tolika neodkladnými pracemi a vzal jsem nevyřízenou poštu na třínedělní apoštolskou cestu, ale nová běda! Nemohl jsem napsat ani jediný dopis... Teprve dnes nám začíná povánoční ulehčení a tak po několika měsících začínám obnovovat styky se světem..."

Všechny ostatní zprávy a už slíbené záběry a zkušenosti z Nového světa za mořem i na evropské pevnině musím odložit do příštího čísla Vincula, které snad vyjde s menším opožděním než toto. Řím není Afrika ani misie v pralese, ale práce je někdy tolik a času tak málo, že není možno všechno udělat včas, jak by si člověk přál. - Prosím o bratrské memento.